6

OFFICIVM
S. MONICAE
VIDVAE
MATRIS S. AVGVSTINI.
SEMIDVPLEX.

A S. Rit. Congreg. recognitum, & approbatum.

De mandato Sanctiss. D.N. CLEMENTIS Papæ IX. in Breuiario Romano apponendum:

Et ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui ad horas Canonicas tenentur, recitandum die 4. Maij.

ROMÆ, Ex Typographia R. Cameræ Apost. 1669.

Superiorum permissu, & Priuilegio.

Die 4. Maij

IN FESTO S. MONICAE VIDVÆ MATRIS S. AVGVSTINI.

SEMIDVPLEX.

Omnia de Communi SS. nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

DEVS mœrentium Consolator, & in te sperantium salus, qui Beatæ Monicæ pias lacrymas in Conuersione filij sui Augustini misericorditèr suscepisti, da nobis vtriusque interuentu peccata nostra deplorare, & gratiæ tuæ indulgentiam inuenire. Per Dominum nostrũ Iesum Christum &c.

IN I. NOCTVRNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTVRNO.

Lectio IV.

MOnica, Sancti Augustini duplicitèr Mater, quia eum, & mundo, & cœlo peperit, marito mortuo, quem senectute confectũ Iesu Christo conciliauit, castam, & operibus misericordię exercitam viduitatem agebat: in assiduis verò ad Deum orationibus pro filio, qui in Manichæorum

fectam inciderat, lacrymas effundebat: quem etiam Mediolanum secuta est: vbi ipsum frequentèr hortabatur, vt ad Episcopum Ambrosium se conferret. Quod cum ille fecisset, eius, & publicis concionibus, & priuatis colloquijs catholicę fidei veritatem edoctus, ab eodem baptizatus est.

Lectio V.

MOx in Africam redeuntes, cum ad Ostia Tiberina constitissent, incidit in febrem. Quò in morbo cum eam quodam die anima defecisset, vt se collegit, vbi, inquit, eram? Et adstantes intuens, Ponite hic Matrem vestram: tantum vos rogo, vt ad Altare Domini memineritis mei. Nono autem die Beata Mulier animam Deo reddidit. Eius corpus ibi in Ecclesia S. Aureæ sepultum est: quod postea Martino V. Summo Pontifice Romam translatum, in Ecclesia S. Augustini honorificè conditum est.

Lectio VI.

Ex lib. 9. Confess. cap. 12.

SVbdit verò Augustinus de Matris morte differens; neque enim decere arbitrabamur funus illud quæstubus lacrymosis, gemitibusque celebrare, quia illa nec miserè, nec omnino moriebatur, hoc, & documentis morum eius, & fide non ficta, rationibusq; certis tenebamus. Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum Ancillam tuam, conuersationemque eius piam in te, & sanctam in nos blandam, atque morigeram, qua subitò destitutus sum, & libuit flere de illa, & pro illa, & si quis peccatum inuenerit fleuisse me Matrem meam exigua parte horæ, Matrem oculis meis mortuã, quæ me multos annos fle-

fleuerat, vt oculis suis viuerem; non irrideat, sed potius si est grandi charitate pro peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui.

IN III. NOCTVRNO.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio VII. *cap.7.*

IN illo tempore: ibat Iesus in Ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibat cum eo discipuli eius, & Turba copiosa. Et rel.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm.44.de verbis Domini.

DE Iuuene illo resuscitato gauisa est mater vidua, de hominibus quotidiè in spiritu resuscitatis, gaudet Mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mēte. Illius mors visibilis, visibiliter plangebatur: Illorum mors inuisibilis, nec quærebatur, nec videbatur. Quæsiuit ille, qui nouerat mortuos. Ille solus nouerat mortuos, qui poterat facere viuos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret: surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.

Lectio VIII.

TRes autem mortuos inuenimus à Domino resuscitatos visibilitèr, millia inuisibilitèr. Quot autem mortuos visibilitèr suscitauerit, quis nouit? Non enim omnia, quæ fecit scripta sunt. Ioannes hoc dicit: Multa alia signa fecit Iesus: quæ si scripta essent, arbitror totum Mundum non posse libros capere. Multi sunt ergo alij sine dubio suscitati, sed non frustra tres commemorati. Dominus enim noster Iesus Christus, ea quæ faciebat corporalitèr, etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantum miracu-

racula propter miracula faciebat, sed vt illa, quæ faciebat mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

Lectio IX.

QVemadmodnm, qui videt litteras in codice optimè scripto & non nouit legere, laudat quidē antiquarij manum, admirans apicum pulchritudinem: Sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem, & laudat artificium, & capit intellectum: ille vtiq; qui non solū videre, quod commune est omnibus potest, sed etiam legere; quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderūt Christi miracula, & non intellexerunt, quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tā-tum, quia facta sunt: alij verò, & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in Schola Christi esse debemus.

Te Deum.

Missa, quæ habetur in Missali Romano.

Oratio, vt supra.

S*Acra Rituum Congregatio, referente Eminentissimo Domino Cardinali Celsio, approbauit supradictas Orationem, & Lectionem, easque recitari, ac imprimi posse concessit. Hac die 5. Octobris 1669.*

M. Episc. Portueñ Card. Ginettus.

Loco ✝ sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

ORBIS, ET VRBIS.

O*Fficium* Sanctæ *Monicæ amantissimæ Diui Augustini Parentis, quod hactenus ab Ecclesia Vniuersali sub ritu simplici recitatum est, Sac. Rituum Congregatio habita die* 8. *Iunij proxime præteriti ad humillimas preces Reuerendissimi P. D. Ioseph Eusanij Sanctissimi Domini Nostri Clementis IX. Sacrarij Præfecti, ac etiam totius Ordinis Eremitarum Procuratoris Generalis censuit concedi posse, vt in posterum sub ritu semiduplici recitetur, si Sanctiss. visum fuerit. Et facta per me Secretarium Sanctitati Suæ relatione, idem Sanctissimus benignè annuit, & in Calendario Romano sub eodem ritu apponi mandauit, ab omnibus qui ad horas Canonicas tenentur tùm sæcularibus, tùm Regularibus vtriusque sexus recitandum. Hac die* 14. *Iulij* 1669.

M. Episc. Portuen. Card. Ginettus.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Cong. Secr.

racula propter miracula faciebat, sed vt illa, quæ faciebat mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

Lectio IX.

QVemadmodnm, qui videt litteras in codice optimè scripto & non nouit legere, laudat quidē antiquarij manum, admirans apicum pulchritudinem: Sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem, & laudat artificium, & capit intellectum: ille vtiq; qui non solū videre, quod commune est omnibus potest, sed etiam legere; quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderūt Christi miracula, & non intellexerunt, quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tātum, quia facta sunt: alij verò, & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in Schola Christi esse debemus.

Te Deum.

Missa, quæ habetur in Missali Romano.

Oratio, vt supra.

SAcra Rituum Congregatio, referente Eminentissimo Domino Cardinali Celsio, approbauit supradictas Orationem, & Lectionem, easque recitari, ac imprimi posse concessit. Hac die 5. Octobris 1669.

M. Episc. Portueñ Card. Ginettus.

Loco ✠ sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.